

Usnesení

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Michala Mazance, Mgr. Jana Passera, JUDr. Jaroslava Hubáčka a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobce: V. G., zastoupeného JUDr. Michaelou Pretschovou, advokátkou se sídlem Varndsdorf, Pražská 2951, proti žalovanému: Ministerstvo vnitra, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 31. 10. 2005, čj. 55 Az 232/2004 - 22,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost se odmítá pro nepřijatelnost.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.**

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalobce jako stěžovatel domáhal zrušení shora označeného rozsudku Krajského soudu v Brně, kterým byla zamítnuta jeho žaloba směřující proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 29. 9. 2004, čj. OAM-2572/VL-07-ZA08-2004. Tímto (posledně uvedeným) rozhodnutím nebyl stěžovateli podle ustanovení § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o azylu) udělen azyl a současně bylo vysloveno, že se na něj nevztahuje překážka vycestování podle ustanovení § 91 zákona o azylu.

Kasační stížnost je přípustná, proto Nejvyšší správní soud přistoupil k posouzení otázky, zda svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele ve smyslu § 104a s. ř. s. (k této otázce viz např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006 - 39, publikováno pod č. 933/2006 Sb., či rozhodnutí ze dne 6. 12. 2006, čj. 3 Azs 68/2006 - 50, www.nssoud.cz).

Jedinou námitkou, kterou stěžovatel v kasační stížnosti uplatnil, je nesprávné posouzení právní otázky spočívající v jeho pronásledování ze strany Tatarů, neboť jej nenechali svobodně podnikat, opakovaně jej napadli a poničili jeho majetek. Tataři stěžovatele i ostatní netatarské obyvatelstvo terorizují a nutí ke konvertování na jejich víru. S obdobnými otázkami, konkrétně kriminálním jednáním určité skupiny obyvatelstva jakožto soukromých osob a nutností účinného obrácení se na domovské orgány v zemi původu žadatele o azyl, se Nejvyšší správní soud vypořádal např. v rozsudcích ze dne 19. 6. 2006, čj. 5 Azs 300/2005 - 42, ze dne 19. 6. 2006, čj. 5 Azs 300/2005 - 42, a ze dne 18. 10. 2006, 8 Azs 194/2005 - 65 (dostupné na www.nssoud.cz).

Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu skýtá dostatečnou odpověď na stěžovatelovu námitku a nebyl shledán ani jiný důvod k přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání. Lze proto shrnout, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, tudíž je nutno ji ve smyslu § 104a s. ř. s. považovat za nepřijatelnou a odmítnout.

O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s., dle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. února 2007

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu